

[Mette Madsen]

former for formidling, billetkøbsordninger osv. end dem, der foregår gennem Arte.

I det hele taget er de tanker, der ligger i redegørelsen om det socialdemokratiske drømmesamfund, ikke en ny ministers nye tanker. Ministeren siger til slut, at tankerne fra redegørelsen i 1977 klart har præget kulturpolitikken siden da. Jeg vil gerne understrege, at det har så sandelig da også de tanker, der blev formuleret i 1977 af de partier, der ikke havde det socialdemokratiske syn på tingene, bl. a. af mit partis ordfører, fru Nathalie Lind.

Der er gud ske lov stadig mulighed for, at lokalsamfundene og den enkelte er medbestemmende, både hvad angår at give og at modtage kulturtilbud. Det vil vi fra venstre til stadighed slås for, fordi, som Uffe Harder siger i »Nu og Nu«:

»En kultur der støttes af staten er ikke en statskultur men en kultur der styres af staten er en statskultur.

Kultur og kunst er mangesidige fordi mennesker er mangesidige fordi vi er mangesidige fordi vi har mange behov

mange slags følelser mange slags oplevelser

mange slags måder at opleve dem på fordi vi gerne vil have dem udtrykt fordi vi gerne vil kende dem.«

Nu står man jo og er meget misundelig på den socialdemokratiske ordfører, der let og elegant kunne springe ud i de 18 områder, som er en stor del af ministerens redegørelse. Jeg vil prøve at nå nogle af dem og må så vende tilbage i anden omgang.

Det ligger mig meget på sinde at sige noget om museerne, for jeg er meget glad for og vil gerne takke ministeren for, at der endelig er vundet gehør i kulturministeriet for det, vi så ofte har sagt fra venstres side, nemlig at vi i venstre ønsker alle museer under kulturministeriet, altså en enhedslov for de danske museer. Vi ønsker et særligt kapitel med en formålsparagraf for nationalmuseet, så man ikke i andre ministerier kan røve museumsopgaver, uden at folketinget får mulighed for at blande sig i det. Vi henstiller også til kommunerne at se velvilligt på at lette de skatter, der først og fremmest belaster budgetterne for museer som kunstindustrimuseet og Glyptoteket.

Jeg vil bede ministeren foreløbig droppe tanken om at bruge af de knappe pengemidler til nye museumsbygninger. De penge, der er – og gerne flere – skal og må bruges til at undgå, at fortiden smuldrer på vore museer, så vor generation bliver skyld i, at uerstattelige værdier forsvinder for evigt. Vor generation må ikke blive skyld i, at vi forsømmer at fastholde vor egen tid. Der blev f. eks. under SV-regeringen ved ekstra aktstykker sat ind på konserveringsområdet, og det må følges op.

Når man tænker på, hvor få penge der er for statens kunsthøjtid til at købe for, og at statens museum for kunst har 600.000 kr. om året at købe for, så må vi fra venstre sige: tøv en kende med nye huse! Det er vigtigst at have noget at putte i dem og at give dem, vi har, rimelige eksistensvilkår. Og å propos ting at putte i huse: her spiller gaver en stor rolle, men de vil blive færre eller helt ophøre, hvis gavernes tillid til statens troværdighed undermineres. Det er i første række ministerens opgave at overvåge, at de betingelser, der har fulgt en gave, hverken overtrædes, dispenseres fra eller ændres.

Til slut vil jeg sige et par ord om teater.

Det er en stor skuffelse, at teaterloven ikke kom til revision i denne samling. Hvad vi har arbejdet med i kulturudvalget i vinter, har jo også vist, at der er behov for at drøfte denne lov allerede i år. Nu fortøner denne revision sig til 1982–83. Det er en uholdbar stilling, så venstre vil forbeholde sig at fremsætte forslag om ændring af teaterloven.

Ministeren siger også, at en ændring af teaterskolen er påkrævet. Den har venstre efterlyst, siden betænkningen kom i 1978. Ministeren siger nu, at der er behov for at realisere disse forslag. Derfor kan vi glæde ministeren med, at venstre vil tage dette område op i folketinget i næste samling. Vi agter også i næste samling at genfremsætte vort forslag til ændring af radioloven.

Flemming Jensen (KF):

Naturligvis må en redegørelse som den foreliggende blive ordrig, og det skal jeg på ingen måde beklage, men jeg må nok beklage, at nogle af ordene tilsyneladende er valgt ud fra det synspunkt, at ministeren vil understrege, at her kommer en af de frelste.